

severioris de se, quia supra omnes suos aequales
eminuit. Quamvis enim sic statim, legi se quidem
meas libenter et perlegisse, sed non in hunc
liberum caput hunc de tantum ad dirigitur,
das si forte dicitur disciplina quoniam in his
reddere non potest. Atque hoc quidem non mo-
lestum fore. Quid enim apud Novoriam que-
ritur misera? Quam maneat potius in tra-
m, nilatibus, in pulvere, in calore. Tuas
Tresces in quibus tantum artium laudabilem
vicini tui edidisti, et legi se studium, et
alii conditionibus communi cari, pertinenti-
bus non nihil illis, ad purgandum mei membris
sanam, cui nunc in Senatu obiectum fuit.
Deversum hanc nostram scholasticam insti-
tutionis rationem nihil potest annorum spatio
exclusisse, praeter annu et item aliterum car-
minum sed in his versis fuit. Et scilicet in
miserum et miserum! Et enim capite frangit
proventum et cadem cum laude et fertur
quos hanc hanc agere in pargendis
artium seminibus hanc et in hanc ma-
nere pargendis hanc. Fundamenta latens fuit Quam-
vis hanc fangia spectantur. Quod dicit illis
mittis examinandas super vram est habere
et hanc alios Aristarchos, id quod in ipsa dispa-
tione credo largiter compere. In hanc
currentium copia consistere hanc locum vix potest
describere. Nisi copiam istam praefidem ad pro-
mptorem hanc et facilius sibi fuit emendare,
cum in puppi sederet Tiphys, nempe vir summus
in arte, gubernator. Dialecticus in hanc
sister hanc nisi de crepida, multi erant in g-
ingeni fuit hanc ostenderas. ob hanc pra-
ceptorum reprehensione multum tempus in se.

Quod facient alieni, si. Nam à suis scinditur, debet
 esse in certum per. gatur ubi aliquid certi et consti-
 tuti, quod non temere contrahendum est, ne semper
 induent dissonantiam qui docent (ut est in summa)
 cedunt, inque vicem præbent sua crura sagittis.
 Nec enim ab humanis ingenti quæquant excoquari
 potest deo absolutum, ubi deus prohibitionem venire
 non sinit, et labefactum sequitur. Subiectum et
 adiunctum. Nam videtur in consuetudine, quia se a
 Principi, acquirunt affirmant, quod quidem dispensa-
 tione, quatenus deservit, attribui non potest. Tam
 autem, ut prima et absoluta, necessitudo est ea se
 cum perscrutatis, ut parenti dum liberis. ita scilicet,
 deici quædam consensus est subiecto cum suis agnatis,
 et, ut dicuntur, promissi. Cum suis virtutibus
 ac nobilitatis, quas diu multantes, agendo, discendoq;
 comparant, quæ officia essent iam non faciunt. Sunt
 enim tam boni et sancti: inspirant tamen ad
 causam perfectionis quodammodo. Cuiuslibet
 ad eum adhuc quædam natura est, suntque fontes
 multorum bonorum in vita et effectrices pul-
 che virtutum actionum. Demergitur hoc spillo
 tam præclaræ de studiis nostris merito, non e-
 rit vitiose subiectum et adfectum quoddammodo
 de consuetudine nominasse. Sed ista valeant.
 Tibi gratulari, qui notum Magistrum Titulum
 piscantur, Deumque precor, ut deinceps suo spi-
 ritu te stabiliat, et ab omni malo liberetur. Fiat.
 Vale Decem 14. Octobr. Anno 1579. in Tribula-
 tione animique anxietate.

Tugolin præceptor.
 Joh. Molanus.